

ระเบียบกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยการจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลค่าทำขวัญ
และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ แก่นักโทษเด็ดขาดที่ส่งออกไปทำงานสาธารณะ
นอกเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๒๙

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาล ค่าทำขวัญ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ แก่นักโทษเด็ดขาด ซึ่งส่งออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ และ ได้รับอันตรายบาดเจ็บ หรือถึงแก่ความตาย กรมราชทัณฑ์ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาล ค่าทำขวัญ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ แก่นักโทษเด็ดขาดที่ส่งออกไปทำงานสาธารณะ นอกเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๒๙”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ นักโทษเด็ดขาดผู้ใดที่ได้รับการส่งตัวออกทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ ได้รับอันตราย หรือถูกประทุษร้าย หรือได้รับการป่วยเจ็บ หรือประสบอุบัติเหตุ เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ และการได้รับอันตราย หากถูกประทุษร้าย การได้รับการป่วยเจ็บ หรือการประสบอุบัติเหตุ นั้นมิได้เกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือเกิดจากความผิดของตนเอง ให้นักโทษเด็ดขาดผู้นั้นได้รับเงินค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลหรือเงินทำขวัญ โดยให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

(๑) ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บไม่ถึงอันตรายสาหัส ให้ได้รับเงินทำขวัญไม่เกิน ๔,๐๐๐ บาท

(๒) ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจนเป็นอันตรายสาหัส ให้ได้รับเงินทำขวัญไม่เกิน ๘,๐๐๐ บาท

(๓) ผู้ที่ได้รับอันตรายจนถึงเสียชีวิต ให้ได้รับเงินทำขวัญไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ หรือได้รับอันตรายตาม (๑) (๒) หรือ (๓) อาจพิจารณาจ่ายเงิน ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลให้อีกส่วนหนึ่งก็ได้

ข้อ ๔ ในกรณีที่นักโทษเด็ดขาดซึ่งได้รับการส่งตัวออกทำงานสาธารณะนอกเรือนจำได้รับ

ข้อ ๕ เงินค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล เงินทำขวัญ ตามข้อ ๓ หรือ เงินค่าทำศพตามข้อ ๔ ให้จ่ายจากเงินรายได้ที่เกิดจากงานสาธารณะในโครงการที่นักโทษเด็ดขาดผู้นั้นมีส่วนร่วมในการทำงาน โดยให้ถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายประเภทหนึ่งของงานใน โครงการนั้น

เพื่อประโยชน์ในการจ่ายเงินเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล เงินทำขวัญ และเงินค่าทำศพนักโทษเด็ดขาดที่ออกไปทำงานสาธารณะประเภทที่ไม่มีผลประโยชน์ตอบแทน ให้เรือนจำหรือทัณฑสถานกักเงินร้อยละหนึ่งของราคาของงานสาธารณะที่มีผลประโยชน์ ตอบแทนในแต่ละโครงการไว้ แล้วให้ส่งเงินนั้นไปเก็บที่กรมราชทัณฑ์ และให้จ่ายจากเงินดังกล่าว

ข้อ ๖ เมื่อมีกรณีเกิดขึ้นตามข้อ ๓ หรือข้อ ๔ ให้ผู้บัญชาการเรือนจำ ผู้อำนวยการหรือผู้ปกครองทัณฑสถาน แต่งตั้งกรรมการขึ้นคณะหนึ่งไม่น้อยกว่า ๓ นาย ประกอบด้วยข้าราชการตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป ทำการสอบสวนพิจารณาว่านักโทษผู้นั้นสมควรได้รับเงินค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล เงินทำขวัญ หรือเงินค่าทำศพหรือไม่ ถ้าเห็นสมควรได้รับ ควรจะได้รับเป็นจำนวนเงินเท่าใด แล้วให้เสนอรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ

ข้อ ๗ เมื่อผู้บัญชาการเรือนจำ ผู้อำนวยการ หรือผู้ปกครองทัณฑสถาน ได้รับรายงานดังกล่าวแล้ว ให้ตรวจสอบพิจารณา ถ้าเห็นสมควรได้รับเงินค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล หรือเงินทำขวัญ ให้เสนอความเห็นว่ามีสมควรได้รับ เป็นจำนวนเงินเท่าใด พร้อมทั้งส่งเอกสารการสอบสวนไปกรมราชทัณฑ์ เพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

ข้อ ๘ การจ่ายเงินค่าทำศพตามข้อ ๔ ให้เรือนจำหรือทัณฑสถานทตรงจ่ายให้แก่ผู้จัดการศพไปก่อนได้แล้วให้รายงานกรมราชทัณฑ์ทราบ พร้อมทั้งหลักฐานการจ่ายเงิน

ข้อ ๙ การจ่ายเงินทำขวัญตามข้อ ๓ (๓) ให้จ่ายแก่ทายาทของผู้นั้น ในกรณีที่ไม่มีทายาทของผู้ตาย มาขอรับเงิน เมื่อพ้นกำหนด ๓ เดือน นับแต่วันที่ได้แจ้งให้ทายาทผู้นั้นทราบ ให้ส่งเงินนั้นเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๙

(ลงชื่อ) สนิท รุจิณรงค์
(นายสนิท รุจิณรงค์)
อธิบดีกรมราชทัณฑ์